

DAGSINS MEINING

Sigur fyri føroysku tónlistasálina

Henda vikan fara vit føroyingar at minnst aftur á sum nakað serligt fyri Føroyar í norðurlenskum høpi. Okk-ara fræga tónaskald, Sunnleif Rasmussen fekk handað tónlistavirðisløn Norðurlandaráðsins, ein heiður, sum ongantið áður er latin føroyingi. Í grundgevingini fyri at lata Sunnleivi Rasmussen virðislønina varð hansara tónlist samanborin við einki minni enn okkara mæta rithøvunda William Heinesen, sum á sinni fekk stóra norðurlenska virðisløn fyri sin skaldskap.

Tónleikurin og tónlistin hava alstóran týdning fyri eina tjóð og eitt fólk. Hesi eru við til at skapa og menna trivnað og felagskenslu og styrkja samleikan. Tey eru ein týðandi partur av samlaðu samfelagsmenningini. Í hesum tíðum tá so nógv verður tosað um tjóðskap og tað føroyskt er – um at menna egnan fólkeiga og at kunna standa á egnum beinum - hevur tað eisini týdning at eiga ambassaderar á tónlistaliga økinum, soleiðis at Føroyar og føroyingar ikki "bara" verða saman-tvinnað við fótbólt.

Viðurkenningin, sum Sunnleif Rasmussen hevur fingið, er sjálvandi fyrst og fremst ein viðurkenning av hansara evnum og gávum men samtiðis eitt herðaklapp til tónleikalívið og tónlistina sum heild í Føroyum. Tey mongu, ið stíla fyri og brúka liv sitt at halda øðrum til og sjálvi eru virkin í tónleikalívinum, hava eisini brúk fyri, at ein teirra millum fær slíka altjóða viðurkenning. Eins og góðu úrslitini hjá fótbóltslandslíðnum stimbra og styrkja áhugan hjá teimum yngru og komandi fót-bóltspælarum, soleiðis er viðurkenningin av tónlistini hjá Sunnleivi eisini ein katalysator hjá okkara ungu og komandi tónleikarum og tónlistafólki. Eitt gott og virkið tónleikalív er eins týðningarmikið fyri fólkasálina sum eitt nú ítróttin, motiónin er tað fyri fólka-heilsuna. Tí kunnu vit væl samanbera fræga úrslitið hjá landslíðinum í Hannover við hesa stóru tónlistaligu viðurkenning í Helsingfors.

Vit fara so vónandi eisini at minnst aftur á hesa vikuna sum hon, ið fekk veruligt glið á ynski hjá øllum føroy-ingum at fáa sjálvstøðuga umboðan í Norðurlanda-ráðnum. Neyvan í nøkrum máli týkjast vit so samd og kom hetta eisini til sjónar á ráðsfundunum í Finlandi, har okkara umboð frá løgmanni til landsstýrisfólk og til andstøðulim í ráðnum. Øll kundu taka undir við hesum sama ynski at geva Føroyum ta so nógv eftirspurdu viðurkenning á norðurlenska samleikapallinum. Kanska og vónandi var hetta ein týðandi spirin til, at føroyska flaggið í framtíðini verður at umboða Føroyar sum sjálvstøðugt umboð í Norðurlandaráðnum. Tað hevði so verið kanska tann størsta virðislonin vit øll kundu fingið. Tí var henda vikan ein varði ikki bert fyri føroyska tónlist men eisini fyri alt tað føroyska samfelagið. (PS Fyri skrivaðu pressuna í Føroyum var tað tó eitt vónbrot, at fyrireikararnir, sum annars lovað, ikki megnaðu at taka og útvega myndir av hátíðar-haldinum, av føroysku tónlistahetjunum. Um hetta er tí, at vit í Útnorði ikki verða vird eins nógv og hini, skal standa ósvarað her.)

Sos